

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۹/۲۵

حنیف رهیاب رحیمی

کاندید های انتخابات

کمپاین های انتخاباتی در حال پابن یافتن است هر کاندید به اندازه مهارت و توان خود در گرفتن رأی مردم تلاش به خرج داد.

کاندیدها در گفتگوهای تلویزیونی و رو در رو با مردم:

- یکی راست می گوید و برنامه نسبتاً قابل قبولی ارائه می دارد،
- یکی دیگر ده قسم دروغ می گوید و وعده هایی می دهد که بیک کودک هم به میان تهی بودن آن شک نمی کند.
- یکی می گوید که اگر رئیس جمهور شد، حتی جنازه خارج رفتگی ها را بدون پرداخت تکس در قبرستان ها نمی ماند که گور شود،
- دیگری از طالب پشتیبانی می کند و تمام خونریزی و قتل و کشتار شانرا مشروع و برحق وانمود می کند.
- دیگری حتی در همان روز اول خود را رئیس جمهور منتخب مردم حساب کرده و آوازه است که دریشی و نکتایی هم برایش فراوان خریده.
- یکی از خط دیورند لاف می زند
- دیگرش هنوز هم بوی دود و باروت و خون می دهد و در عمر ذلت بارش کارهایی کرده که حتی نزد وجدانش هم خجالت است
- دیگری رژیم فدرالی می خواهد و .....

در میان همه بجز عده محدودی بقیه تنها به درد ماموریت در دفتر اوراق می خورند و بس.

نمی دانم چرا اینطور بی بندوباریست، نمی شود که برای متقاضیان کرسی ریاست جمهوری شرایط و معیارهایی را چون درجه تحصیل، سابقه نیک و غیر جرمی و غیره شرایط را وضع کنند که هر مردارخور زیر دار گریختگی حتی نزدیک دروازه آن رفته نتواند؟

اکنون در برگزاری انتخابات چهار روز بیشتر نمانده است. گرچه حق رأی ندارم اما از حق ابراز نظر و حق مشوره دهی مانند هر هموطن دیگرم محروم نیستم. درینجا برای شروع سخن فکاهی ایرا که سالهای قبل شنیده بودم و به موضوع ارتباط دارد می نویسم زیرا این نوشته را آنهایی که از نعمت سواد محروم اند و همچنان آنهایی که سواد دارند ولی از داشتن فیسبوک محروم هستند، خوانده نمی توانند:

گویند یک ملا و عظمی‌میکرد و مردم را به کارهای نیک تشویق و از کارهای بد منع مینمود. یکروز که خسته و مایوس بود و از نتایج موعظه‌های پیهم خود ناخوش، پس ازینکه سخنانش ختم شد، از مردم پرسید: فهمیدین دوست‌ها؟ یک عده گفتند بلی و عده‌ای سر خود را به علامت منفی تکان دادند.

ملا بلافاصله گفت: همان‌هایی که فهمیده‌اند، موضوع را به‌آنهایی که نفهمیده‌اند، تشریح کنند! و از منبر پایین شد.

فکاهی را به‌خاطری رنگینی مقاله و تقاضای دوستانه از آنهایی که این نوشته را می‌خوانند اینجا آوردم. تقاضا از دوستانی که سواد دارند، فیسبوک دارند و این مقاله و سایر همچو مقالات را می‌خوانند اینست که:

به هموطنان خوش‌باور و بی‌خبر از همه چیز ما توضیح نمایند که در هر شرایط اما بخصوص در شرایط حاضر، انتخابات یک مسأله عمده و حیاتی در زندگی سیاسی و اجتماعی ما بوده و لطفاً آنرا کم‌بها و کم‌ارزش تلقی ننمایند بلکه درین اواخر ایالات متحده آمریکا، متحد عمده و ستراتیژیک ما و قوت‌های ناتو آهنگ ترک افغانستان را زمزمه می‌کنند، کشورهای کمک‌کننده به دلایل متعدد و مختلف دچار دلسردی و خستگی شده‌اند و در صدد آنند تا توافق صلحی صورت گیرد و خود را از درد سرلاعلاج افغانستان نجات دهند.

هموطن عزیز ما که برگه رأی در دست دارد باید بیاندیشد که با رأی خود می‌تواند:

- افغانستان را از دست تیکه‌داران دین نجات دهند
- سرنوشت و آینده خود را خود تعیین نمایند
- دست جنگسالاران و جنایتکاران جنگی را قانوناً از گلولی ملت کوتاه نمایند
- به کاندیدی رأی بدهند که دستش بخون مردم آغشته نباشد
- رأی شانرا در صندوق کاندیدی سرازیر کنند که دارای برنامه تطبیقی و منطقی باشد
- رأی شانرا بکسی ندهند که با لفاظی و دروغ پراگنی، واقعیت‌های جامعه را دگرگون و به منافع خود بیان می‌کنند.

درین شکی نیست که هر شخص در دادن رأی از آزادی عام و تام برخوردار است و یکی از مزایای دیموکراسی هم همین است اما باز هم در نظر گرفتن مسایل قومی، لسانی، نژادی، مذهبی و منطوقی هنگام رأی دادن کاریست خلاف منافع ملی و مردم. دشمنان خیلی سعی دارند تا این نماد دیموکراسی را بدنام ساخته و حتی از انجام آن جلوگیری نمایند ولی حقیقت اینست که کشور ما به یک نظام قوی و استوار نیازمند است تا قادر گردد توجه و اعتماد جامعه جهانی را جلب نموده و در آبادی وطن مصدر کار و خدمتی شده بتواند.

*****

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته‌ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، می‌توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "ارشیف" شان رهنمائی شوند!

کاندید های انتخابات

Rayab_hr_۱۷_kandid_haaye_enteakhaabaat.pdf